

చట్టం-పాటు మనిషి

పెద్దకాపు మకాంలో కొబ్బరి చిక్కం వూగుతోంది. చిక్కంలో పెద్దకాపు భారీ కాయం వూగుతోంది. అతన్నోబాటు అమెరికానుంచి దిగిన అనపర్తి సరుకు సీసా వూగుతోంది. ఆయన తల వూగుతోంది. అవ తల పడమటి గాలికి వచ్చటి కొబ్బరి మట్టలు వూగుతున్నాయి. వాటి లోంచి పైకి పాకుతోన్న చంద్రుడు వూగుతున్నాడు.

‘భేష్ ! బలే బాగుంది. చెరువులో చంద్రుణ్ణి చేపపిల్ల వూగించి నట్టూగుతోంది. బలే ! ప్రేపంచం అంతా మాంచి వూపులో వుందన్న మాట !’ అనుకున్నాడు పెద్దకాపు. మళ్ళీ అనుకోబోతున్నాడు.

అంతలో —

‘బాబో, పెద్దకాపుగారో, వాచ్చేళ్ళ ! మీ మాతే కాయ మండయ్యా !’ అన్న మాట వినబడింది.

అదిరిపడి లేచి కూర్చున్నాడు పెద్దకాపు. మత్తు అంతా దిగిపోయి నట్టుంది. మెదడుకు తేలిగ్గా, ఒంటికి హాయిగా వుంది. అంత భారీ కాయమూ దూది వింజలా తేలికై కిందికి దూకింది. దూకి ముందుకు పరుగెత్తింది.

‘పానకాలూ ! మనిషివంటే నువ్వూరా !!’

ఇంచు మించు కౌగలించుకున్నంత పని చేశాడు పెద్దకాపు. మామూలప్పుడైతే మనిషిని అల్లంత దూరాన్న నిలబెట్టిగాని మాట్లాడడు. అంతెందుకు రెండు గంటల క్రితం అలాగే మాట్లాడాడు. కాని ఇప్పుడు, ఈ పరిస్థితివేరు. ఈ ఆనందంలో ఆవన్నీ మనసు లోకి రావు.

రెండు గంటల క్రితం ‘ఆ పని నేనెప్పుడూ’ అని వెళ్ళిపోయాడు పానకాలు. అప్పట్నుంచి అతని మనసులో ఏదో మాయముడిలాంటిది బిగుసుకోసాగింది. ఇప్పుడా మాయ ముడి విడిపోయింది. తన ప్రణాళికకు ప్రతిబంధకం తొలగిపోయింది. అయినా అతని చర్య అతనికే కొత్తగా అనిపించింది.

‘ఆరే ! ఇంకా మత్తు వదలేదేంటి స్వా’ అని ఆశ్చర్యపోయి అప్పుడే రెండడుగులు వెనక్కి వేశాడు కూడాను.

‘మరెప్పు డంటారు?’ అడిగాడు పానకాలు.

‘అంత కంగా రెండుకురా నూకాలూ ! నువ్వొప్పుకున్నావు. బేరం వొప్పుకున్నాక ఎప్పుడో అప్పుడు పని జరక్కపోదు. పోనీ జరగలేదే అనుకో. నువ్వెక్కడికి పోతావ్ ? ఆ... అందుకని... ముందు నువు కాస్త చుక్కెసుకో.’

‘ఉప్పుదెండుకులే బాబయ్యా ! అసలే కూడుతిని నాలుగు రోజులయింది’.

‘కూడు లేకుండ ఎసుకుంటేనేరా కిక్కు మాంచిగ కొడతాది. చూడు | నేనెంత తాగినా కిక్కు కొట్టదు. మరి మన పద్దిగాడు చూడు. పద్దిగాణ్ణెరగవేంటిరా? మా పెద్దపాలేరు. నిన్ను తీసుకురాలా... ఆ...’

‘పద్దాలు తెలవకేంటే బాబయ్యా’

‘మరాడు.... ఒక్కగుక్క ఎసుకుంటే చాలు. కొత్త గుర్రం ఎక్కినట్టు ఊకె ఊగిపోతాడు’

‘అయినా ఇదేం మాఁవూలు సరుకను కుంటన్నావేంటి? సీఁవ సరకు. తెల్లోడు తాగేది. నువెప్పుడు తాగుండవ్. కొంచెం రుచి చూడు మరి వొదుల్తావేమో!’

చిక్కంలోచి సీసా పానకాలు చేతిలో తెళ్ళింది. దాంట్లో మిగిలిన సరుకంతా అతని పొట్టలో తెళ్ళింది. కాళీ పొట్టేమో, దాని కైపంతా రవంత కూడ తగ్గకుండ తలకెక్కింది.

‘కూడు లేదని నువ్వేం విచారించకురా పానకాలూ! పొద్దున్నే పద్దిగాడు ఓ బస్తా బియ్యం పడేస్తాళ్ళే’

‘తూత్.... దీన్న లీ... బియ్యంవేం జేస్కుంటం డాఁవూ....’ అన్నాడు వూగుతూ.

* * *

రోజులాగే ఆ వేళా తెల్లవారింది. కాని మామూలుగా మాత్రం కాదు. మళ్ళీ బ్రహ్మ రాక్షసికి బలైన మరో మనిషి మరణవార్తను ప్రకటించిమరీ తెల్లగా తెల్లవారింది. ఆ వార్త వినగానే-

‘అ ర రె రె.... ఎంతపని జరిగిపోయింది?’ అని నోట్లో వున్న వేప పుల్ల తుప్పక్కన వుమ్మేసి ఊరి పొలిమేరలో వున్న మర్రె చెట్టు దగ్గరకి పరుగెత్తాడు పెద్దకాపు.

అప్పటికే మర్రిచెట్టు కింద జనం బాగా మూగారు. కాని ఒక్క-దూడైర్యం చేసి శవాన్ని తాకలా. వెర్రినాగన్న వెల్లకిలా పడి వున్నాడు. నోటి నుంచి కారిన నెత్తురు చెక్కిళ్ళ పక్కనుంచి మెడ కిందుగా జాలువారింది. ఛాతీ మీద రక్తం కక్కుకున్న మరకలు వున్నాయి.

‘అరె ! ఎందుకు అలా కట్రాళ్ళా నిలబడి చూస్తారు ? లేపండి శవాన్ని’ అని ముందుకొచ్చాడు పెద్దకాపు.

ఒక్కరూ కదలేదు.

‘నాకు తెల్సు ! ఈవూళ్ళో ఆపదొస్తే అదుకునేవాడు ఒక్కరూ లేడు. నాకు తప్పుతుందా మరి !!

లాల్పి చేతులు పైకి లేపి, మడిచి, భుజం మీది కండువాను నడుంకు బిగించికట్టి శవాన్ని సునాయాసంగా లేపి భుజాన్నేసు కున్నాడు పెద్దకాపు.

‘అబ్బ ! ఎంతకైనా సమర్థుడు పెద్దకాపు’ అనుకున్నారు కొంతమంది.

శవాన్ని భుజాన్ను వేసుకుని రెండడుగులు వేళాడో లేదో, పోలీస్ ఇన్స్పెక్టర్ ఎదురయ్యాడు బలగంతో.

‘పోస్ట్ మార్టం జరగాలి. అంతవరకూ దహనం జరగటావికీ వీలేదు’ అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్.

‘ఎందుకని ?’

‘ఇది హత్య.’

పెద్దకాపు పెద్దగా నవ్వాడు. నవ్వుతున్నప్పుడు భుజంమీది నాగన్న చేతులు ‘అగు, అగు’ అన్నట్లు వూగేయి.

‘హత్యా ? మా కుటుంబంలోని మనిషిని మర్దరు చెయ్యడానికి ఎన్నివేల గుండె లుండాలి ?’

‘మరెలా పోయాడంటారు ?’

‘అసలు ఇంత పొద్దున్నే మీకెలా తెలిసిందో చెప్పండి.’

‘తెల్ల వారుజామున ఎవరో స్టేషన్ కు ఫోన్ చేశారట రాకాసి మర్రిక్రింద హత్య జరిగిందని.’

‘అవునా మరి ! రాకాసి మర్రి అని దానికాపేరు ఎలా ఒచ్చిందంటారు ? ఇది మామూలుగా మనుషులు చేసిన హత్య కాదండీ. దాని పనే. ఆ చెట్టుమీది బ్రహ్మరాక్షసి వుంది చూశారూ అప్పుడప్పుడు అలా బలి తీసుకుంటూ వుంటుంది.’

‘అలాగని మీరూ నేనూ నమ్మినా చట్టం నమ్మదండీ.’

‘దీని సిగ్గోసిరి. చట్టాని దేముందండీ !! అది మనం చేసుకున్న దేగా ?’

‘అందుకే ముందు శవపరీక్ష జరగనివ్వండి.’

క్షణం ఆలోచించాడు పెద్దకాపు.

‘సరే ! అలాగే కానివ్వండి. కాని ఒక్కమనవి. శవ పరీక్షవల్ల శవం పోలిక లేకుండా పోతుంది మరి ! దానికి ముందే ఊళ్ళో ఆడాళ్ళనీ బంధువుల్నీ కాస్త చూసుకోనివ్వండి.’

‘ఈయనకి దగ్గర బంధువులు ఎవరైనా వున్నారా ?’

‘బాగుంది ఇనస్పెక్టరుగారూ మీ వరస ! రామాయణం అంతా విని ‘రాముడికి సీత ఏమాతుంది? అనడిగాడట వెనకటికి ఓ మహానుభావుడు. ఇతనికి నాకంటే దగ్గర బంధువు ఎవరండీ ? ఇతనికి స్వయానా తమ్ముడు నా అల్లుడు.’

‘మీ అల్లుడుగారు ఊళ్ళోనే వున్నారా?’

‘ఉహూ..... లేదు. పాపం ఇతనికి పెళ్ళికూడా నిశ్చయమైందండీ. కబుర్ల కని ఊరెళ్ళాడు.’

‘ఇతనికి ఇంతవరకూ పెళ్ళెందుకు కాలేదో మీకు తెల్సా?’

‘నాకేమిటండీ, ఊరందరికీ తెల్సిందే. వీడో వెర్రిబాగులవాడు. ఎవ్వరూ పిల్ల నివ్వక ఇంతవరకూ పెళ్ళి కాలేదు. ఇప్పుడెలాగో పెళ్ళి కుదిరిందని సంతోషిస్తువుంటే, యీ ఘోరం జరిగిపోయింది.’

‘అమ్మాయిది ఏమా....

‘అయ్యా! ఇనస్పెక్టర్ గారూ శవం నా భుజాన్న వుంది. మీరేమో నిలబడే వున్నారు.’

‘అయ్యాం సారీ. సరే ఇంటికే వదండి’.

ఇంటికి వెళ్ళేకమరి శవపరీక్ష మాట ఎత్త లేదు ఇనస్పెక్టర్.

*

*

*

వెళ్ళి నాగన్న యీ లోకం విడిచిన నెల రోజులకి మళ్ళీ పెద్ద కాపును కల్చుకున్నాడు పానకాలు.

‘పిల్లలు కూడులేక సచ్చిపోతన్నారు బాబయ్యా.’

‘ఒరేయ్ పానకాలూ, నాకు తెలీక అడుగుతాను, ఇంతవికాలమైన భూమి వుండగా అంత భూమి యేడాదికి రెండు పంటలు పండుతుంది గదా? ఇంకా తిండిలేక ప్రజలు ఎందుకు బాధ పడుతున్నారంటావ్? ఎంత తల బద్దలు కొట్టుకున్నా ఇది మాత్రం నాకు అర్థంకాదురా’.

‘తవరు సెప్పినట్టూ.....’

‘ఊ..... అదే’

‘అదీ కాదండీ...’

‘మరేవిటంటావ్ ?’

‘అదేనండీ. పన్నె పోతే రెండెకరాలు రాసి త్రానన్నారు. పనయి నెల దాటిపోతుంది.’

‘పనే(విటి ? పోలం ఏ(విటి ?’

‘అంతేనంటారా ?’

‘మరింకే(విటి ?’

‘సారే బాబో ఇంకేం సెప్పకు...’ అంటూ వెనక్కి తిరిగి పరు గిచ్చుకున్నాడు. ఆ పరుగు పరుగు పెద్దిసెట్టి సారాకొట్టు దగ్గరగాని ఆగలేదు.

‘సెట్టిగారో.... ఓ గలాసు నరుకెయ్యి బావ్ మొత్తం చెలు గరెతా.’

‘ఏసెల్లెహా ! అదీ నువు రోజూ అనే మాటేగా’.

‘నేదు బావ ! నిజంగానే...’

‘ఓవ్ తాగరా తాగుబోతునాయాల...నువ్వు ఇత్తావనే వో త్తన్నా నేంటి ? తాగి బట్టిదగ్గర కూకోని మంరెట్టు’

పీకదాకాతాగి వాగుడు మొదలెట్టాడు నూకాలు. అందులో రాకాసి మర్రి రహస్యాలన్నీ వున్నాయి. అవి పెద్దిసెట్టి పాకలోంచి పాకిపాకి పెద్దకాపు అల్లుడుదాకా వచ్చాయి. ఆమాటే అన్నాడు మామగారి తోటి.

‘ఓ.... అలాగా ? అయితే చంపింది బ్రహ్మరాక్షసి కాదన్న మాట !’ అన్నాడు పెద్దకాపు ఆశ్చర్యంగా.

‘నేను పానకాలిగాడిమీద కేసు పెడతాను’.

‘మంచిదే.... దానికేం... మరారాజులా పెట్టచ్చు, బోలెడన్ని సాక్ష్యాలుకూడా సేకరించవచ్చు. కాని, వాడు విచ్చోడు. విచ్చోణ్ణి చట్టం శిక్షించదు.’

‘చట్టం చావేదో చట్టాన్నే చావనివ్వండి. ఇదంతా విన్నాక నేనింక ఊరుకోలేను.’

‘అలాగే, రేపే ప్లీడర్ గారితో మాట్లాడుదాం.’

కాని—

ఆ రేపటికి పానకాలు బతికిలేదు.

‘ఈ రాకాసిమర్చి రహస్యం నాకు తెల్పు’ అంది సీతమ్మ. అనంతనాయుడు భార్య. గత పంచాయితీ ఎన్నికల్లో ఈ అనంత నాయుణ్ణి బ్రహ్మాతాక్షసి బలి తీసుకుంది. ఎన్నికల్లో అనంతనాయుడూ నెగ్గేడు. పెద్ద కాపూ నెగ్గేడు. అయితే మెజారిటీ అనంతనాయుడివై పు మొగ్గి పెరిసిడెంటు అయిపోతాడు అనుకుంటున్న తరుణంలోనే యీ ఘోరం జరిగిపోయింది.

‘అయితే మా అన్నగార్ని ఎవరు చంపారంటారు’ అనడిగాడు పెద్దకాపు అల్లుడు అమాయకంగా.

సీతమ్మ వులకలేదు పలకలేదు. చేతి సంచులోంచి శుభ్ర రికార్డు తీసి బటన్ నొక్కింది.

‘—మన యెక్కోడు లేదూ, అదేరా మా అల్లుడి అన్నగారు. అసలే బూ దేవి తొమ్మిది మాసాల గర్భిణీలాగ జనంతోట ఆపసోపాలు పడతావుంటే, ఈ యెదవకి ఇన్నాళ్ళకి పెళ్ళాడాలని బుద్ధిపుట్టింది.’

‘పెళ్ళి సెడగొట్టెయ్యాలాండి’

‘ఎడిశావ్ లేవోయ్ ! ఆ మాత్రం పని నేనెయ్యలేనేంటి.’

‘మరేం చెయ్యాలంట ?’

‘ఏం లేదు చిన్నపనే... చాలా చిన్నపని. అడికి ఈ మధ్య రెండో ఆట సిన్నాలు మా జోరయినాయి. మంచిరోజు చూసి మర్రిచెట్టు కింద తొంగోబెట్టెయి....’

రక్కున బటను నొక్కింది సీతమ్మ.

అతని మనస్సంతా శూన్యమైపోయింది. మతిలేనివాళ్ళా అలాగే వుండిపోయాడు. అక్కడించి బయలుదేరాడు. నిఖార్సయిన నిలు వెత్తు బ్రహ్మరాక్షసి అతని కళ్ళముందు ప్రత్యక్షమయ్యాక గాని అతని లోకం లోకి రాలేదు.

‘మా అన్నని నువ్వే చంపావు’ అన్నాడు ఆవేశంగా.

‘ఏమిటి ? ఎలక్షిన్ల ప్రచారం సీతమ్మగారు ఇలా మొదలెట్టారేంటి ?’

‘ప్రచారంకాదు. పచ్చి నిజం’

‘పోనీ నిజమే అనుకో....అయినా ఎవరి కోసం చేశానంటావ్ ?’

‘నా కోసమా ?’

‘మరి ? అంతమంది ఆడవిల్లల్ని ఎవడు కనమన్నాడు.’

‘అయితే మీరే చంపారా ?’

‘లేదు ఇదంతా మాటవరసకి చెప్పాను.’

‘కాదు నిజమే !’

‘ఎలాగ ?’

‘మీ మాటలన్నీ తేపుమీద రికార్డులు వున్నాయి’

అలోచించాడు పెద్దకాపు.

‘ఒరేయ్ ! పద్దిగా....’ అంటూ సింహ గరజనచేసి బయటికి వురికాడు పెద్దకాపు.

ఇది జరిగి సంవత్సరం అయినా కాలేదు. ఓరోజు తెల్లవారే వ్పటికి ఆ వూరి పంచాయతీ ప్రశిడెంటు సీతమ్మగారితో సహా ఇంటిల్ల పాదీ పీకలు తెగి పడివున్నారు. ఊళ్ళోకి ఎర్రబోపీలూ - కంచు బోపీలూ దిగేసమయానికే-

అక్కడ-

కాకినాడ జనరల్ హాస్పిటల్లో కంటి ఆపరేషన్ కోసం పెద్ద కాపును సిద్ధం చేస్తున్నారు.

